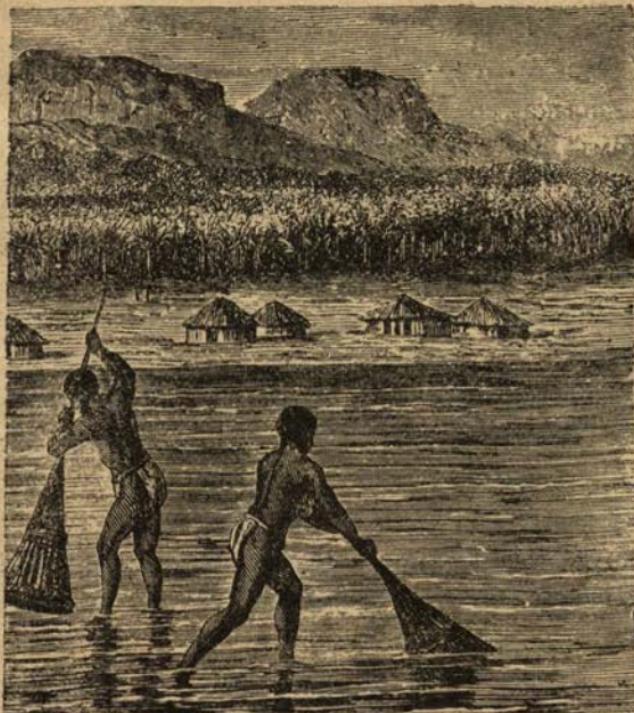

нѣколко дреболии и бутилка огнена вода, но не му дадоха ни пушка, ни барутъ, затова бѣше много сърдитъ. Седѣхъ на рогозката и ядѣхъ оризъ, който ми бѣ сварила майка ми. Баща ми ме ритна съ кракъ и ме нарече мързеливецъ и негодникъ. За мое щастие той скоро се упи и престана да креши.

Замба лови риба.

Следъ тежката дневна работа, заспахъ дълбоко. Изведенажъ ме събуди шумъ отъ гласове. Препираха се баща ми и майка ми. Неволно се услушахъ и чухъ, че майка ми плаче.

— Не, не, — говорѣще тя презъ сълзи, — не съмъ съгласна! Бѣлитѣ ще го заведатъ въ родината си и